

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

جمعه ۱۸ نوامبر ۲۰۲۲

نیویارک تایمز - صدای امریکا

روایت نیویارک تایمز از معترضی که با بدن زخمی از گلوله های ساچمه ای (ئی) از ایران گریخت

نمونه ای از گلوله های مورد استفاده از سوی نیروهای امنیتی در ایران - شبکه های اجتماعی

بیشتر کسانی که این روزها در راهپیمایی های ضد دولتی شرکت می کنند، خود را از چشم مأموران امنیتی دور نگه می دارند. این موضوع برای آنهایی که زخمی و مجروح می شوند بسیار مهم تر و حیاتی تر است. اما برخی، ناگزیر به فرار به خارج از کشور شده اند ولو با بدنی رنجور و تن زخمی.

نیویارک تایمز با یکی از این افراد به نام مسعود گفت و گو کرده است. این روزنامه برای حفظ امنیت او، نام کاملش را ذکر نکرده است. مسعود ۲۷ ساله و برنامه نویس کامپیوتر، پس از اصابت ده ها گلوله ساچمه ای (ئی) به بدنش، در حالی که از بدنش خون می رفت، خود را به نزد خانواده اش در تهران رساند.

پدرش از او خواست که به بیمارستان (شفاخانه) برود. اما رفتن به بیمارستان برای معترضانی که در تظاهرات فراگیر ضد دولتی در ایران زخمی شده اند، در حکم دستگیر شدن قطعی است. مسعود

می گوید: «پدرم گفت فقط یک سال تو رو (ترا) زندونی (زندانی) می کنن (می کنند) و غائله ختم می شه (می شود). اما همه می دونن (میدانند) که تو (در) ایران فقط یک سال زندونی نمی شی. (نمی شوی)»

برآورد تعداد مجروحان اعتراضات ماه های اخیر که توانسته اند از کشور خارج شوند، به طور دقیق ممکن نیست، چون بیشتر آنها مخفی شده اند. بعضی از آنها مثل مسعود با عبور از مرزهای زمینی توانسته اند خود را به عراق، به ویژه (بخصوص) کردستان عراق، برسانند. دیده بان حقوق بشر ایران مستقر در نروژ (ناروی) می گوید دستکم ۳۲۶ نفر از جمله ۴۳ کودک در اعتراضات کشته، و هزاران نفر دیگر زخمی شده اند.

مسعود می گوید که «مرگ مهسا امینی جرقه اعتراضات را زد.» او که با شلوار (پتلون) جین پاره و کفش ورزشی، در خانه ای در سلیمانیه، در منطقه کردستان در شمال عراق، با خبرنگار نیویارک تایمز گفت و گو می کرد، افزود: «بعد از کشته شدن مهسا، تازه چشمم به روی فقر و وضعیت فلاکتبار کشورم باز شد. دیگه دلم نمی خواست که این جور (طور) زندگی ادامه پیدا کنه. (کند)»

مسعود، که پنج هفته پیش از مرز گذشته و وارد عراق شده است، می گوید که هنوز بیش از ۵۰ گلوله ساچمه ای (ئی) زیر پوستش دارد. یکی از این گلوله ها وارد گوش چپش شده و شنوائیش را مختل کرده است. او می گوید دوستان او را نزد دکتری بردند که مخفیانه معترضان را معالجه می کرد. عکس های رادیولوژی مجموعه ای از گلوله ها را از سر تا پایش نشان می داد.

مسعود گفته فردای روزی که ایران را ترک کرد، مادرش با او تماس گرفته و خبر داده که مأموران لباس شخصی بیرون خانه هستند و راجع به او سوال می کنند.

مسعود، پس از قطع خونریزی زخم هایش، یک هفته را در منطقه کردستان ایران گذراند تا بالاخره با کمک اعضای حزب کومله توانست از ایران بگریزد. او این روزها تقریباً تمام وقت خود را در داخل خانه و روی اینترنت می گذراند، و اخبار ایران را دنبال می کند. او می گوید به دلیل حضور طولانی مدت مأموران ایرانی در سلیمانیه، که روابط صمیمانه ای با تهران دارد، می ترسد از خانه خارج شود.

مسعود می گوید که عضو کومله نیست و علاقه ای به آموزش های نظامی ندارد، اما کومله به او کمک کرده و جایی برای ماندن به او داده است: «حالا اونا (آنها) مثل خانواده (خانواد) من هستن.» مسعود در پاسخ به این سوال که آیا آنچه که از سر گذرانده ارزش فداکاری داشته یا نه، تلاش کرد تا اشک هایش را مهار کند: «این سوال منو (مرا) داغون کرد. نمی دونم (نمی دانم) چی بگم. هر

چیزی داشتم از دست دادم. نه خانواده ای دارم، نه کشوری.» اما پس از مکثی، گفت: «وقتشه که حکومت دیکتاتوری که زندگی ۸۰ میلیون نفر و (را) نابود کرد، از بین بره. این کاریه که به دست جوون(جوان) های شجاع عملی می شه.»

سازمان هایی مانند عفو بین الملل، در تلاشند تا آمار دقیقی از جان باختگان اعتراضات اخیر در ایران به دست آورند، اما به دلیل محدودیت های شدید حاکم از سوی جمهوری اسلامی هنوز آمار دقیقی از تعداد کشته ها و زخمی های اعتراضات سراسری ایران منتشر نشده است.

ارگان خبری مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران اعلام کرد: « شمار جان باختگان اعتراضات سراسری در ایران در پایان ۲۵ آبان(عقرب) در مجموع ۶۰ روز اعتراضات به ۳۶۲ نفر رسیده است.»

به گزارش خبرگزاری هرانا شمار کودکان جان باخته نیز در ۲۴ ساعت از ۵۲ نفر به ۵۶ نفر رسیده است.

تعداد بازداشتی ها(دستگیر شده ها) هم از ۱۶ هزار نفر فراتر رفته و به عدد ۱۶۰۳۳ رسیده است. نهادهای امنیتی جمهوری اسلامی فقط هویت ۲۰۷۴ نفر از بازداشتی ها را اعلام کرده اند و بقیه افراد در بلاتکلیفی به سر می برند.